

[Nymann]

mia kr.? Nu, da vi er kommet op på 15 mia kr., er det, ligesom store dele af befolkningen har indrettet sig på, at er man arbejdsløs og står til rådighed, ja, så har man en gedigen levevej dér.

Hvis statsministeren kan gøre noget, når det er 15 mia kr., mener jeg også, at statsministeren kunne have gjort noget ved det, da det var 10 mia kr. Derfor mener jeg, at statsministeren på et meget tidligere tidspunkt burde have gjort det, der gøres nu, for at få gang i hjulene.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil allerførst sige, at det forekommer mig, at det spørgsmål, hr. Nymann her stiller, er et så alment politisk diskussionsspørgsmål og så polemisk formuleret, at det mere hører hjemme i en almindelig politisk diskussion. Der er en række påstande i spørgsmålet, og jeg må generelt sige, at påstandene er af en sådan karakter, at jeg simpelt hen må afvise dem.

Når det gælder arbejdsløsheden i Danmark, så er vi jo i hele den vestlige verden ramt af en åbenbart langvarig international krise, der overalt har ført til omfattende arbejdsløshed. Det er en situation, der desværre er blevet forværret i løbet af 1980, ikke alene i Danmark, men også i lande, der fører en økonomisk politik, der i højere grad ligner den, som hr. Poulsgaards og hr. Nymanns parti står for.

Regeringen har både gennem den generelle økonomiske politik og gennem de omfattende beskæftigelses- og erhvervsfremmeplaner søgt at begrænse krisens skadelige virkninger på beskæftigelsen. Den yderligere forlængelse og forværring af situationen gør, at vi vil forsøge på at finde frem til en ny indsats, der skal begrænse arbejdsløsheden. Andet og mere kan jeg ikke sige om det spørgsmål på nuværende tidspunkt.

Nymann (FP):

Statsministeren konstaterede, da de 15 mia kr. var nået, at vi ikke kunne blive ved, og da statsministeren udtalte det, var det, ligesom der kom en bombe under hele den historie, vi havde med alle de arbejdsløse, nu skulle der ske noget. Er den bombe, som man forventede, fuset ud, eller er den stadig

under udvikling, så man kan se, at der vil ske noget inden så længe?

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folketinget:

- Bjørn Elmquist: spm. nr. 307
- Thorndahl: spm. nr. 368, 408 og 424
- Voigt: spm. nr. 369, 384, 386-400, 403-405 og 410
- Dræbye: spm. nr. 379
- Bernhard Baunsgaard: spm. nr. 383 og 412
- Burgdorf: spm. nr. 385
- Askjær Jørgensen: spm. nr. 401
- Dohrmann: spm. nr. 402 og 428
- Nathalie Lind: spm. nr. 406
- Steffensen: spm. nr. 409
- Ib Christensen: spm. nr. 411
- Steen Folke: spm. nr. 414
- Alfred Hansen: spm. nr. 415
- Ivar Hansen: spm. nr. 416 og 429
- Poulsgaard: spm. nr. 417 og 418
- Ernst Schmidt: spm. nr. 420 og 430
- Annelise Gotfredsen: spm. nr. 426
- Anders Poulsen: spm. nr. 433
- Lone Dybkjær: spm. nr. 437

Spm. nr. 307

Til undervisningsministeren (4/12 80) af:

Bjørn Elmquist (V):

»Vil ministeren revidere udviklingsplanerne frem til 1987 for universiteter og højere læreanstalter, så mulighederne for en selvstændig dansk forskningsindsats ikke underkastes yderligere forringelser?«

Begrundelse

Fra forskellig side er der udtrykt stærk bekymring for de »gamle« universiteters (København og Århus) fremtid som forskningscentre på baggrund af de nye udviklingsplaner, fordi de siges at ville stoppe nyrekruttering af forskere de to steder. Således siger Københavns universitets tidligere rek-